

Verlagje van de wedstrijd te Apeldoorn 30 april 2016.

Het was erg mooi weer in Apeldoorn, dat was goed geregeld. Maar de entree naar het terrein gaf menigeen een kleine schrik om het hard, want als de toegang al zo slipperig en slecht is, wat kun je dan op het trialterrein verwachten. Eigenlijk helemaal niets, het terrein was prima, op een enkel sectie na waar een behoorlijk diep gat zat. Gevuld met water. Nu is een klein gaatje in de wolken ook al genoeg om het hele terrein in de volle zon te zetten, maar toch. Het was een mooie dag en een gezellige bedoeling.

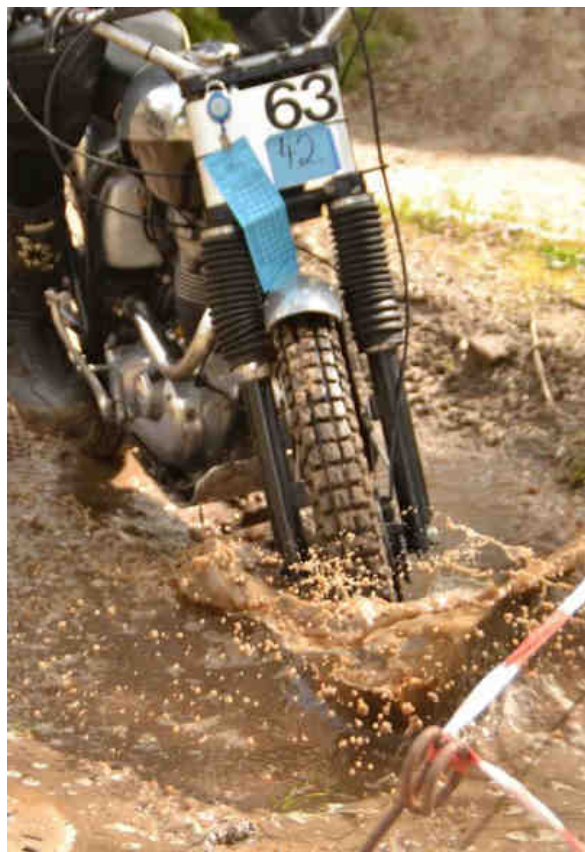
Er waren een 47-tal rijders, op deze zaterdag in de vakantie week, afgereisd naar Apeldoorn. En wat ze daar kregen, waren zes secties en dan van een lengte die we in de afgelopen jaren niet gezien hebben. Die ene in Sleen was lang, maar deze secties overtroffen die nog eens. De ouderen onder ons hadden het in 't begin moeilijk om het spoor te onthouden, zo lang waren ze. En met de Tom-Tom rijden is voor de ouderen ook weer een extra handicap. En die hebben ze enkel bij de sport golf.

Zoals gewoonlijk, in Apeldoorn, was er niet veel ruimte over om te trainen door het "kleinste, maar gezelligste trialterrein van Nederland", omdat zoals gezegd de secties nogal lang waren, dus je oefende gelijk in de sectie. Iedereen vond het prachtig, je bleef aan het draaien en op en neer gaan. Iedereen blij.

Was het andere jaren niet al te moeilijk in Apeldoorn en ging menigeen een spoortje hoger rijden, dit jaar was dat niet het geval. Het was duidelijk een stuk moeilijker. Wij denken dat het vele trainen, dat daar gedaan wordt, hier debet aan is. Het is mooi te bemerken dat een gezellige middag trainen, met elkaar onder deskundige aanwijzingen, zoveel rendement heeft, om stukken beter te gaan rijden. Maar veel zware fietsen zullen daar niet meedoen, denken wij, want met name voor de zware fietsen was het een beetje zwaar. Deze rijders moesten her en der wel een beetje zwoegen.

Omdat niet iedereen door het water moest in NS 5 was het niet iedereen duidelijk dat er op het terrein nog echt diepe waterkuiltjes staan. Dus als men verkoeling wilde hebben was dit een mooie plek.

Wat is er nog meer te melden?

Bertha heeft geholpen met de administratie. Zij zorgde ervoor dat alles snel bij elkaar geteld werd. En de rest werd verzorgd door de Fam. Elshof. Marcel zorgde in eerste instantie ook voor de inschrijvingen met Bertha, maar daarna met zijn zoon. Deze laatste zagen we daarna in de keuken-afdeling, waar menigeeen zich te goed kon doen aan broodjes en andere zaken. Bij de inname en uitgifte van de kaarten ging Ria verder, omdat Marcel de gehele trialterrein rondliep met eten en drinken voor de controleurs.

En er waren nog enkel nieuwe fietsen. Zover we gezien hebben waren het er drie. Komende van de weg op het parkeerterreinen zagen we als eerste de Bultaco van Rob Smits. Hij heeft samen met Herman Leunen een twee (en een halve?,) verschillende leeftijd, Bultaco's naast elkaar gezet en daaruit de beste zaken bij elkaar genomen en zodoende een competitieve trialfiets in elkaar gezet. De kleurstelling is nog niet geheel eenduidig, maar wie maakt daarom. Rob succes en veel plezier ermee.

De tweede fiets die we op het parkeerterrein zagen, was de stijfframe CZ van Egbert Nijenhuis. De fiets was vorig jaar al klaar, maar een blessure hield Egbert een jaartje uit de trial. In Sleen was hij er helemaal klaar voor, maar toen de CZ uit de auto gehaald werd en deze een echt trialterrein zag, kreeg hij een hartverzakking en was spontaan zijn vonken kwijt. Maar nu in Apeldoorn ging het helemaal goed. Jammer genoeg was de motor al weer in de auto voordat de redactie klaar was met de wedstrijd, dus wij hebben geen kans gehad om de fiets te testen. Misschien was er nog een akkefietje of fietelveertje wat bijgesteld moet worden, maar zo gauw wij een testrit hebben kunnen maken zullen wij jullie alle details over het hoe en waarom van deze bouwwijze laten toekomen.

De derde die we zagen bleek de nieuwe creatie van Paul Schimmel te zijn. Ook hij had snel na afloop de motor in de auto gezet. Tijdens de trial bemerkten wij een soort gezoem van verwondering en bewondering tijdens de trial, dus er moest iets bijzonders zijn. Bij het bekijken van de foto's van Katja en Peter zagen wij een zeer onconventionele trialfiets. Ook hier enkele hele mooie en simpele oplossingen voor technische problemen die iedereen ondervindt als hij een trialfiets moet maken of ombouwen.

En ook hier geldt dat we kond zullen doen van al die overwegingen waarom de fiets zo is geworden als we hem nu zien, zo gauw we zelf een keer hebben kunnen testen hoe het geheel rijdt. Maar of we daar een keer de gelegenheid voor krijgen????

Het is bij beide fietsen mooi om te zien dat de leeftijd van de bouwers andere criteria stelt aan de uitvoering van een fiets.

Mensen ga zo door.

De meeste rijders waren er al om 11.00 uur en om 17.00 uur waren ook de meeste naar huis. Het was een mooie trialdag. We bedanken de trialclub Apeldoorn voor de zorg, de controleurs voor hun hulp en de Fam. Elshof en Bertha voor de hulp.

En uiteraard de uitzetters heel erg bedankt voor de mooie secties.

Tot volgend jaar.